

அணுகுமுறை

இயல் III

அணுகு முறை

பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவுள்ள செய்கடமைகள், அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் பற்றித் தன்னுடைய பரிந்துரையை முடிவு செய்வதற்கு முன், இக்குழுவானது, பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களுக்கான அரசமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் மற்றும் மாநிலச் சட்டம் மற்றும் 1996-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ஆம் நாள் மற்றும் நவம்பர் 1-ஆம் நாள் நடைபெற்ற துறைகள் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சார்பாளர்கள் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துகள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டுள்ளது. இது தவிர, இக்குழு, தன்னுடைய பரிந்துரைகளை முறையாக வகுப்பதற்காகச் சில அடிப்படைத் தத்துவங்களைத் தாமே உருவாக்கியது. ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரங்களையும், செய்கடமைகளையும் ஒப்படைத்தல் குறித்த முதல் அறிக்கையில் (1977 ஜனவரித் திங்கள்) குழுவால் பின்பற்றப்பட்ட அணுகுமுறை பொதுவாக எடுத்துக்காட்டப் பட்டது. அப்போதிலிருந்து, தொடர்புடைய சில வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அவைபற்றிய விவரங்களை, குழு, இந்த இறுதி அறிக்கையில் சேர்த்துள்ளது. இவையாவும் கருக்கமாகக் கீழே கூறப்பட்டுள்ளது.

தேசிய அளவிலான கொள்கைகள்

3.2. இந்தியா, நெடிய மற்றும் மாறுபாடுகளுடைய பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவன வரலாற்றை உடையது. அவை தொடங்கப்பட்டு, உறுதியான வளர்ப்பு முறையின்மை மற்றும் தேசிய சட்ட உதவி மற்றும் ஆணையுரிமையுடன் கூடிய உரியபேணுகை, செய்கடமைகள் மற்றும் நிதிவள ஆதாரங்கள் இன்மை காரணமாகச் சோர்வடைய இடமேற்பட்டுவிட்டது. இவையன்றி, குடியாட்சி முறைக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் காலமுறையிலான தேர்தல்கள் நீண்டகாலமாக நடத்தப்படாத நிலையானது, பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களின் சரிவுக்கு வழிவகுத்து விட்டது. இக்காரணக் கூறுகளையாவும், சட்டத் திருத்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மறுப்புகள் மற்றும் காரணங்கள் அறிக்கையிலிருந்து தெளிவாக உணரப்படுகின்றன. அரசமைப்புச் சட்டத்திற்குப் பின்வரும் 73-ஆவது திருத்தத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்கள் நீண்டகாலமாகவே இருந்து வந்தாலும், காலத்தில் தேர்தல்கள் நடத்தாமை, நீடித்த தள்ளிவைப்பு, ஆதி திராவிட வகுப்பினர், ஆதிதிராவிட பழங்குடியினர் மற்றும் பெண்கள் போன்ற நலிந்த பிரிவினருக்கான சார்பாண்மைப் பற்றாக்குறை, தேசிய அதிகார ஒப்படைப்பின்மை, நிதிவள ஆதாரங்கள் இன்மை ஆகியவை உள்ளிட்ட பல்வேறு காரணங்களால் வளம் பெறக்கூடிய மற்றும் ஒத்துணர்வுமிக்க மக்கள் மன்றங்களின் சமுதாயப் படி நிலையையும், மதிப்பையும் பெற இயலாமற் போய்விட்டது.

ஊராட்சிகளை அமைத்து, அவை தன்னாட்சிப் பிரிவுகளாகச் செயலாற்றும் வகையில் தேவையான அதிகாரங்களையும், ஆணையுரிமைகளையும் அவற்றுக்கு வழங்க, மாநில அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 40-ஆவது பிரிவுக்கூறு வரையறுத்துள்ளது. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகால அனுபவத்தின் அடிப்படையிலும் காண்பெற்ற குறைபாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டும், உறுதிப்பாடு, தடையற்ற இணைப்பு மற்றும் வலிவூட்டல் ஆகியவற்றைப் பஞ்சாயத் ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்க அந்நிறுவனங்களின் அடிப்படையான மற்றும் முக்கியமான சில சிறப்பியல்புகளைப் பற்றி அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பொதித்து வைக்க வேண்டுவதன் அவசரத் தேவை உள்ளதெனக் கருதப்பட்டது.

"அதன்படி, ஊர் ஒன்றில் அல்லது பல ஊர்கள் அமைந்த ஒரு தொகுப்பில், மற்றவற்றுக்கிடையே ஊர் சபை ஒன்றினை ஏற்படுத்த அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஊராட்சிகள் தொடர்பில் புதிய பகுதி ஒன்றினைச் சேர்க்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊர் மற்றும் பிற நிலையில் அல்லது நிலைகளில் ஊராட்சிகளை அமைத்தல், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்காகத் திட்டங்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல் ஆகியவை தொடர்பில் அதிகாரங்களையும், பொறுப்புகளையும் மாநில சட்டமன்றம் அளித்தல்; மாநில தொகுதியிலிருந்து ஊராட்சிகளுக்கு உதவி மானியங்களுக்காக மாநிலச் சட்டமன்றங்களிலிருந்து உரிமை பெறுவதன் வாயிலாக, மற்றும் அதே போன்று குறிப்பிட்ட வரிகள், தீர்வைகள், சாலைச் சுரங்கம் மற்றும் கட்டணங்கள் ஆகியவற்றால் கிடைக்கும் வருவாயை ஊராட்சிகளிடம் அளித்தல்."

3.3 பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களுக்கு அதிகாரங்களையும் செய்கடமைகளையும் அளிப்பதற்கான சட்ட உரிமைக் கட்டளையின் நோக்கத்தையும் வேகத்தையும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 73-ஆவது மற்றும் 74-ஆவது திருத்தங்களுக்குத் தொடர்புடைய பின்வரும் ஏற்பாடுகளிலிருந்து முறைப்படி மதிப்பிடலாம்.

பிரிவு 243 "G"

அரசமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள வழிவகைகளுக்குட்பட்டு, மாநிலச் சட்ட மன்றமானது, சட்டத்தின் வாயிலாக ஊராட்சி தன்னாட்சி நிறுவனமாகச் செயற்படத் தேவையானதாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களையும், ஆணையரிமையையும் அதற்கு வழங்கலாம். அச்சட்டமானது, அதில் குறிப்பிடக் கூடிய வரையறைகளுக்குட்பட்டு, பின்வருவன தொடர்பில், உரிய நிலையில் ஊராட்சிகளிடம் அதிகாரங்களையும், பொறுப்புகளையும் ஒப்படைப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.

(அ) பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைத் தயாரித்தல்.

(ஆ) பதினோராவது அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்ட பொருள்களுக்குத் தொடர்புள்ளவை உள்பட அவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்படக் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சிகள் மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல்.

(74-ஆவது அரசமைப்புச் சட்டத் திருத்தம்) மாவட்டத் திட்டமிடலுக்கும், குழு அமைத்தலுக்கும், இயங்கலுக்கும் வகை செய்கிறது.

பிரிவு 243 "ZD"

"ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், மாவட்ட நிலையில், மாவட்டம் முழுமைக்கும் வரைவு வளர்ச்சித் திட்டம் தயாரிக்க, மாவட்டத்தில், ஊராட்சிகளாலும், நகராட்சிகளாலும் தயாரிக்கப்படும் திட்டங்களை ஒருங்கிணைக்க, மாவட்டத் திட்டமிடல் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.

மாவட்டத் திட்டமிடல் குழு ஒவ்வொன்றும் வளர்ச்சித் திட்ட வரைவு தயாரிப்பதில்.

(அ) (i) நிலம் சார்ந்த திட்டம், நீர் மற்றும் இயற்பியல் சார்ந்த மற்றும் இயற்கை வள ஆதாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் மற்றும் உள்ளமைப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு உள்பட ஊராட்சிகள் மற்றும் நகராட்சிகளுக்கு கிடையிலான பொது நலன் குறித்த பொருள்களில்,

(ii) நிதியோ அல்லது பிறவகையோ, கிடைக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்களின் அளவு மற்றும் வகையில் கவனம் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(ஆ) ஆளுநரால், அரசாணையில் குறிப்பிடப்படும் நிறுவனங்களுடனும், அமைப்பு களுடனும் கலந்தறியப்பட வேண்டும்.

மாவட்டத் திட்டமிடல் குழு ஒவ்வொன்றின் தலைவரும், அக்குழுவினால் பரிந்துரைக்கப்படும் வளர்ச்சித் திட்டத்தினை மாநில அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

3.4 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் செய்கடமைகள் அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள், அவற்றை மக்களாட்சி நிறுவனமாகச் செயற்பட இயல்விக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டுமென்பதே அரசமைப்புச் சட்டத்தின் இலக்காகும். இந்த அரசமைப்புச் சட்டத்தின் இலக்கானது, வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாகும். இதனை இங்கு மீண்டும் குறிப்பிடக் காரணம் என்னவெனில், அதன் முழுச் சிறப்பும் மூலக்கருத்தும் இன்னும் அனைவராலும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததே யாகும்.

3.5. மேலும், விடுதலை பெற்ற நாள் முதல், நம்முடைய வளர்ச்சியின் அனுபவமும் அடிமட்டத்திலிருந்து குடியாட்சியைப் பன்முகப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை நன்கு புலப்படுத்தியது. தேசிய வளர்ச்சி மன்றமும், திட்டக் குழுவும் வளர்ச்சி நோக்கங்களுக்காக ஊராட்சிகளின் பங்கினை வலியுறுத்தியது. கிராம அளவில் திட்டமிடல் மற்றும்

மக்களின் ஈடுபாடு தொடர்பில் தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்தால் 1993-இல் அமைக்கப்பட்டக் குழுவானது மைய அல்லது மாநில அரசுகளால் வெளியிடப்படும் வழிகாட்டல் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குப்பட்டு, ஜவஹர் வேலைவாய்ப்பு திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், பரவலாக்கப்பட்ட மாவட்ட திட்டம், குறைந்த பட்ச தேவைத் திட்டம் மற்றும் உள்ளூர் வளர்ச்சிப் பணிகள், அதற்கே உரிய மற்றும் முழுமையான நிறைவேற்றலுக்காக குறைந்தபட்ச தேவைத் திட்டமிடலிடம், ஒப்படைக்கப்பட பரிந்துரைத்தது. தேசிய வளர்ச்சி மன்றம் மேலும் குறிப்பிடுவதாவது :

" பன்முகப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் வெற்றி பெற, அதிகாரப் பன்முகப்படுத்துதலும் நிதியும் மட்டுமே அவற்றுக்குப் போதாது. அதனிடம் முழுமையான நிறைவேற்றலுக்குரிய ஒருமித்தக் கருத்தும் உறுதிப்பாடும் இருத்தல் வேண்டும். நூண் திட்டமிடல் அமைப்பிடம் ஆணையுரிமையையும், அதிகாரங்களையும் ஒப்படைப்பதில் தொழில்முறைத் துறைகளின் அல்லது உயர்நிலை அமைப்புகளின் தனிச் சிறப்புரிமையாவும் கைவிடப்பட வேண்டும் எனக் குழு பரிந்துரைக்கிறது. இன்று, அதிகாரத்தையும், செயலையும் கைவிட பொதுவாக விருப்பமின்மை காணப்படுகிறது. அவ்வாறு கைவிடப்பட்டாலும், போட்டி முகமைகள் வாயிலாக இணையொத்த செயற்பாட்டுக்கு ஆற்றல் முரண்பாட்டுச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதன் வகையில் ஏதேனும் தடை ஏற்படுகிறது."

3.6. நிருவாக முகமைகள் வாயிலாகத் தொடக்கத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஊரக மற்றும் சமூக வளர்ச்சித் திட்டத் துறையில் ஏற்பட்ட கடந்த கால அனுபவத்தை ஆராய்ந்து திட்டக்குழுவின் 8-ஆவது திட்டத்தில் பின்வருவனவற்றைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

"எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், மக்கள் இயக்கம் ஒன்றை வளர்த்தல் இன்றியமையாததாகும். மக்களின் முயற்சியும் பங்களிப்பும் வளர்ச்சி முறையின் அடிப்படைக் கூறாக இருக்க வேண்டும். கல்வி (குறிப்பாகக் கல்வியறிவு, உடல்நலம், குடும்பநலம், நில மேம்பாடு, நிலப் பயன்பாடு, சிறு பாசனம்) நீர்ப் பிடிப்பு பகுதி மேலாண்மை, தரிக நிலங்களை மீட்டல், காடு வளர்ப்பு, கால் நடைப் பராமரிப்பு, பால் பண்ணை, மீன் மற்றும் பட்டுப்புழு வளர்ப்பு முதலியவற்றில் சமுதாயத்தில் பதில் சொல்லும் பொறுப்புடைய மக்கள் மன்றங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் உயர்வு பெறலாம்."

"இத்திட்டங்களுடன், திட்ட குழுவானது, மாவட்ட, வட்டார மற்றும் ஊர் நிலைகளிலுள்ள பல்வேறு மக்கள் மன்றங்களை உருவாக்கும் அல்லது வலிவூட்டும் குறிக்கோளுடைய நிறுவனமாகச் செயல்பட வழிவகை செய்துள்ளது."

"அரசின் பங்கானது, குறிப்பாக, ஊரகப் பகுதிகளில் அமைப்பு வழியாகச் செயலாற்றுகிற ஏற்புடைய உள்ளமைப்புகளை உருவாக்குவதன் வாயிலாக மக்களின் ஈடுபாட்டுக்குத் துணையாக இருப்பதாகும். இந்த அமைப்புகள் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் அதிகத் தேவையை உடைய மாநிலங்களில் இந்நிலையங்கள் மிகவும் நலிந்த நிலையில் உள்ளன."

"மாநிலங்களில், மாவட்டங்களில், வட்டாரங்களில், இன்னும் சொல்லப்போனால், ஊர்களில் உள்ள நிருவாகப் படிநிலை அமைப்பு முறை மாற்றப்பட வேண்டும். வெவ்வேறு துறைகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவது அவசியம்."

3.7. ஜனவரித் திங்கள் 16-ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்தால் ஏற்கப்பட்ட ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குரிய (1997-2002) அணுகு முறையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில பகுதிகள் கீழேக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில், அவை, இக்குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளை உருவாக்குவதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

"அதிகார பரவலாக்குதலும் மற்றும் தன்னாட்சி வழங்குதலும் மாநில அளவில் நின்றுவிடுவதில்லை. ஆனால், இவை வட்டார மற்றும் துணை வட்டார நிலைகளில் மாநில அரசுகளால் மேற்கொண்டும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியுள்ளது. பஞ்சாயத்து ஆட்சி மூலமாக குடியாட்சி பன்முகப்படுத்துதல் 1950களில் சில மாநிலங்களில் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. எனினும், 1960களின் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவ் அமைப்புகளின் செய்கடமைகளில் தொய்வு ஏற்பட்டது. இவ்வமைப்புகளைப் புத்துயிர் ஊட்ட 1970 மற்றும் 1980 களில் பலமுறை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதனால், பயன் அரிதாக இருந்தது. எனினும், அரசிலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (1992) இயற்றப்பட்டதும், பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு குடியாட்சி பன்முகப்படுத்தல் முறை ஏற்பட்டது.

"பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்கான திட்டங்களைத் தயாரித்து அவற்றைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புடன் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களாகச் செயற்பட ஏதுவாக அதிகாரம் மற்றும் ஆணையுரிமையுடன் கூடிய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒன்பதாவது திட்டத்தில், பதினோராவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 29 இனங்கள் பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களுக்கு மாற்றப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு ஏற்றவாறு வள ஆதாரங்களும் மாற்றப்பட வேண்டும். இது தவிர, அவற்றுக்கு பணியாளர்கள் மற்றும் நிருவாக ஆதரவும் தேவைப்படும். குறிப்பிட்ட பணிகளில்/துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்கள் அப்பணியுடன் பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். கருங்கச் சொன்னால், புதிதாகப் பணியாளர்களை அமர்த்துவதைவிட பல்வேறு அரசுத் துறைகளில் உள்ள பணியாளர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்படும். மாநில அரசு தொகுதி மற்றும் மைய அரசு தொடங்கிய திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு மைய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் ஒதுக்கீடுகள் தவிர, தாங்களே வருவாய் உயர்வு செய்து கொள்ளும் அதிகாரங்கள் ஊராட்சிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். மொத்தத்தில், ஊராட்சிகள் மிகக்குறைந்த வருவாய்ப் பெருக்க அதிகாரங்களையே கொண்டுள்ளதால், அவை, மாநிலங்களின் மான்யங்களையே பெரும்பாலும் நம்பியுள்ளன. பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் மற்றும் மாவட்ட ஊராட்சிகள் நிதிநிலையோ மிகவும் மோசமான நிலையிலுள்ளது."

"எனவே, உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் குறிப்பிட்ட பொறுப்புகளும் வள ஆதாரங்களும் இருத்தல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். உண்மையில், மைய அரசு தொடங்கிய திட்டங்கள் பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களிடம் நேரிடையாகப் சென்றடைய வேண்டும். மேலும், மாநிலங்களின் ஆண்டுத் திட்டமானது, அவற்றின் மொத்த திட்டத்தில் (பஞ்சாயத்து ஆட்சி அமைப்புகளின்) பஞ்சாயத்து ஆட்சியின் பங்கினைக் குறிப்பிடவேண்டும். எனினும், மாநில வள ஆதாரங்களை மாற்றுதல் பஞ்சாயத்து ஆட்சி நோக்கத்தை நிறைவு செய்யாது. பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்கள் உள்ளூர்வள ஆதாரங்களைப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பல்வேறு நிலைகளில், வரிகளையும் மேல்வரிகளையும் விதிக்க, அவற்றுக்கு மாநிலச் சட்டங்கள் அதிகாரமளிக்க வேண்டும். இது, ஒன்பதாவது திட்டத்தில் முக்கிய முன்னுரிமையாக இருக்கும்."

"ஆகையால், மூன்றடுக்குகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பங்கினை அளிக்க, பொதுத் தன்மையிலான கொள்கைகள் சில விதிக்கப்பட வேண்டும். உள்ளபடியான பொறுப்புரிமை ஒப்படைப்பு என்பது கீழ்நிலையால் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று அதே நிலையால் செய்யப்பட வேண்டுமென்றி, மேல்நிலையால் அல்ல எனும் விதியின்படி தான் அமைந்திருக்க முடியும். சபையானது, முன்னுரிமைகளைப் பட்டியலிட்டு, பல்வேறு திட்டங்களுக்கான பயனாளர்களைத் தெரிவு செய்வதில் உதவும். இவ்விதத்தில், மக்களின் பேரார்வம் தெளிவாகத் தெரியவரும். அதன் பின்னர், இடைநிலை அளவிலுள்ள திட்டங்களுடன் சேர்ந்து, இறுதியாக மாவட்டத் திட்டத்தில் இணையக்கூடியதாக உள்ள கிராமத் திட்டங்களிலிருந்து திட்டமிடல் முறை தொடங்கும்."

ஒவ்வொரு நிலையிலும் கிடைக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்களைக் கருத்திற் கொண்டு, கண்டறியப்பட்ட முன்னுரிமை அடிப்படையில் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். பன்முகப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடலுக்கான வள ஆதாரங்களை குறிப்பிட்டவாறு ஒதுக்கீடு செய்வதைப் பொறுத்தமட்டில், இதற்கெனத் திட்ட வள ஆதாரங்களில் 41 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமெனவும், தேசிய வளர்ச்சிக் குழு பரிந்துரையானது, ஒன்பதாவது திட்டத்தின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். பிணைப்பில்லா நிதியாகவும், ஊக்கமானியமாகவும், பஞ்சாயத்து ஆட்சி அமைப்பால் உயர்த்தப்படும் பங்குத் தொகைக்குப் பொருந்தக் கூடியவாறு இது ஒரு வீதத்தைச் சேர்க்கும். அதன் பின்னர், மாநில அளவிலான துறைக்குரிய ஒதுக்கீடுகள். மாவட்ட நிலைக்குக் கீழே உள்ளவற்றால் விடுக்கப்படும் வேண்டுகைகளின் அடிப்படையில் தேசிய முன்னுரிமைகளாகக் கருத்திற்கொண்டும் இருக்க வேண்டும். இவ்வகையில், வள ஆதாரங்களின் மற்றும் தேவைகளின் முழுமையை, ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் பல்வேறு துறைகளின் கூடுகை, ஏழ்மைக் குறைப்பு மற்றும் பகுதி வளர்ச்சித் திட்டங் களுக்கான பாதுகாப்பை அளிக்கும். திட்ட ஒருங்கிணைப்பானது. ஊர்நிலையிலிருந்து மாநில நிலை வகையிலான பகுதித் திட்டங்களின் ஒருங்கிணைப்பினால் எளிதாக்கப்படும்.

3.8. மைய ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகமும் பின்வருவனவற்றைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. "சமூகத் துறை மேம்பாட்டுக்கான நிதியளிப்பு முறையிலும் நிதி ஒப்படைப்பு முறையிலும் கண்டிப்பான மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. இப்போது, இந்நிதிகள் மாநிலங்கள்/மாவட்டங்கள் வாயிலாக தடையின்றி கிடைக்கின்றன. ஒதுக்கப்பட்ட கடமைப்

பொறுப்புகளின் இசைவிணக்கத்தையும், தொடக்க முயற்சியையும் காலம் தவறாச் செயற்பாட்டையும் அனுமதிக்காது. மாவட்ட வட்டார மற்றும் கிராம நிலையில் ஊராட்சிகள் அமைப்புடன், சமூகத் துறைத் திட்டங்களுக்கெனச் செயல் குறிக்கப்பட்ட திட்டம் சார்ந்த மற்றும் திட்டம் சாராத நிதிகள் உரிய நிலையில் இந்த ஊராட்சிகளுக்கு மாற்றப்பட்டு அவற்றின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும்.

3.9 இவையே ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரங்களை ஒப்படைக்கும் பொருளுக்குப் பொருத்தமானதாகும் குறிப்பிடத்தக்க மேலும் சில வளர்ச்சிகளாகும். முதலாவது, அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் சில முயற்சிகளாகும். அடுத்தது, 1996 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24-அன்று குடியரசுத் தலைவரால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட ஊராட்சிகள் (அட்டவணையிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கு விரிவாக்கம்) சட்டத்தின் வழிவகைகளுக்குத் தொடர்புடைய நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டமாகும்.

(அ) கேரளத்தின் தொடக்க முயற்சிகள்

அண்மையில், ஒன்பதாவது திட்டத்தைக் கீழ் நிலையிலிருந்து மேல்நிலை வரையில் கிராம சபையிலிருந்து மாவட்ட நிலைவரை உருவாக்க, மக்கள் இயக்கத்திற்காக மாநில அளவிலான வழிகாட்டல் குழு ஒன்றினை அமைத்துள்ளது. இவ்வழிகாட்டல் குழுவானது கேரளாவின் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளின் சார்பாளர்களையும், அதனுடைய நாடாளுமன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரையும் முதுநிலை நிருவாகிகளையும், மாவட்ட ஆட்சியாளர்களையும், கல்வியாளர்களையும், அறிவியலாளர்களையும், சமூக சேவகர்களையும் கொண்டது. இக்குழு பெருவாரியான உறுப்பினர்களை கொண்ட பெரிய குழு என்று சொன்ன போதிலும் இந்தவழி காட்டும் குழு, வலிதான போக்கினையும் நடைமுறையையும் எளிதாக்கலுக்கு இக்குழுவின் ஆலோசனையும், வழி காட்டுதலும் அவசியமாகும். (அ) விடுதலைக்குப் பின்னர் கிராமம் மற்றும் மக்களின் நிலை என்ன? (ஆ) கடந்த 50 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் என்ன? (இ) பொருளாதார மற்றும் சமூகத் துறையில் உடனடியான கடமைப் பொறுப்பாக இருக்கக் கூடியதாக உள்ளூர் சமுதாயத்தால் கருதப்படுவதென்ன? என்பன பற்றிக் கலந்தாய்ந்து எழுத்தில் வடிக்க மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு மூலை முடிக்கிலும் அனைத்து ஊர்ச்சபைகளின் கூட்டங்களை நடத்துவதே இதன் முதற்படியாகும். அதன் பின்னர், கிராம சபைகளால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அறிக்கைகளும் திட்டங்களும் முன்னுரிமை வரிசையை அமைக்கவும், கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ள வள ஆதாரங்களுக்கிணங்க அவற்றைப் பொருத்தவும் ஊராட்சி முன்வைக்கப்பட வேண்டும். ஊராட்சிகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகப் போதிய வள ஆதாரங்கள் அளிக்கப்படுமெனக் கேரள அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்நடைமுறையைச் சுணக்கமின்றித் தொடங்குவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றுக்கு ரூ.10 இலட்சம் வீதம் ஒதுக்கீட்டுக்கு மாநில அரசு முன்னரே ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இது உழைப்பு, மூலப்பொருள் அல்லது ரொக்கம் எனும் முறையில் கூடுதலாக 25 விழுக்காடு அளவுக்கு உள்ளூர் சமுதாயப் பங்களிப்பதெனும் வரையறைக்குட்பட்டதாகும். கிராம சபைகள் மற்றும் ஊராட்சிகள் தங்களுடைய ஆழ்ந்தாராய்வு, தேவைகளின் மற்றும் கடமைப் பொறுப்புகளில் முன்னுரிமைகளையும் நிறைவேற்ற இயலவிக்கும் வகையில் தொண்டு அமைப்புகள் சமூக நடவடிக்கைக் குழுக்கள் மற்றும் கல்வி நிலையங்களிலிருந்து K.S.S.P. மற்றும் C.D.S.-இன் உதவியுடன் நுண்திறமுடைய 600 பேர்களை வழிகாட்டல் குழு திரட்டியது. அவர்களுக்கு தேவையான பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டு திட்டமிடல் பணிக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

(ஆ) நாடாளுமன்றத்தால் அட்டவணைப்பகுதிகளைச் சட்டமியற்றல்.

1996 - ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24 - ஆம் நாளன்று நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டமானது அட்டவணைப் பகுதிகளில் உள்ள ஊராட்சி நிறுவனங்களின் தன்னாட்சித் தன்மைக்கு மேலும் அடிப்படை அளித்தது. இச்சட்டமானது, அட்டவணை சாராத பகுதிகளுக்கு இதே போன்ற அரசமைப்புத் சட்டத் திருத்தங்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்க வேண்டும். இச்சட்டம் பின்வரும் ஏற்பாடுகளை உள்ளடக்கியது. (அ) வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக அட்டவணைப் பகுதிகளில் நிலத்தைக் கையகப்படுத்துவதற்கு முன் கிராமச்சபை அல்லது ஊராட்சிகள் உரிய நிலையில் கலந்தறியப்பட வேண்டும். (ஆ) அட்டவணைப்பகுதிகளில் உள்ள சிறிய நீர் நிலைகளை திட்டமிட்டு நிர்வகிக்கும் பணியினை உரிய நிலையில் ஊராட்சிகளிடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். (இ) உரிய நிலையில் கிராமச் சபை அல்லது ஊராட்சிகளின் பரிந்துரையானது சிறு கனிமப்பொருள்களுக்கான கனிமவள ஆய்வு உரிமம் அல்லது கரங்க வேலை குத்ததை அளிப்பதற்கு முன்னுரிமைக் கட்டளைக்குரியதாகப்பட வேண்டும். (ஈ) உரிய நிலையில் செய்யப்படும் கிராமச்சபை அல்லது ஊராட்சிகளின் முன் பரிந்துரையானது ஏலம் வாயிலாக சிறு கனிம பொருள்களின் தன்னிலைப்படுத்தலுக்கான

சலுகை வழங்குவதற்கும் உரிமைக் கட்டளைக்குரியதாக்கப்பட வேண்டும். (உ) தன்னாட்சி நிறுவனங்களாகச் செயல்படும் வகையில் தேவையான அதிகாரங்களுடனும் ஆணையுரிமையுடனும் கூடியதாக அட்டவணைப் பகுதியிலுள்ள ஊராட்சிகளை உரியதாக்குகையில் மாநிலச்சட்டமானது உரிய நிலையில் ஊராட்சிகளும் கிராமச் சபைகளும் பின்வரும் அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். (1) மதுவிலைக்கைச் செயல்படுத்துவதற்கு அல்லது வெறியூட்டும் குடிவகை எதனையும் விற்பனை செய்தலை மற்றும் பயன்படுத்துதலை முறைப்படுத்துவதற்கு அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய அதிகாரம் (2) சிறுகாடுகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் உடைமையுரிமை (3) அட்டவணைப் பகுதிகளில் உள்ள நிலத்தைச் சட்டத்திற்கு மாறாகக் கைமாற்றியிருந்தால் அதனை மீட்க உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்குரிய அதிகாரம். (4) ஊர் அங்காடிகளை மேலாட்சி செய்வதற்கான அதிகாரம் (5) ஆதிதிராவிட பழங்குடியினருக்குப் பணம் கடன் கொடுத்தலில் கட்டுப்பாட்டினைக் கையாள்வதற்கான அதிகாரம் (6) அனைத்து சமூகப்பிரிவுகளிலும் நிறுவனங்கள் மற்றும் கடமைப் பொறுப்பாளர்கள் மீது கட்டுப்பாட்டினைக் கொள்ளுதல் (7) உள்ளூர் திட்டங்கள் மற்றும் பழங்குடிப்பகுதித் துணைத்திட்டங்கள் உள்பட அத்திட்டங்களுக்கான வள ஆதாரங்களைக் கைக்கொள்வதற்கான அதிகாரம்.

மேலும், ஊராட்சிகளுக்கு அதிகாரங்களையும் ஆணையுரிமைகளையும் உரிதாக்கக்கூடிய மாநிலச் சட்டங்கள் மேல்நிலைமையிலுள்ள ஊராட்சிகள் கீழ் நிலையிலுள்ள எந்த ஒரு ஊராட்சி அல்லது ஊர்ச்சபையின் அதிகாரங்களையும், ஆணையுரிமையையும் மேற்கொள்ளாது என்பதை உறுதிசெய்து கொள்வதற்குரிய பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

3.10. நாம், கடந்த கால அனுபவத்திலிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டும். வளர்ச்சித் திட்டத்தின் குறைந்த நிறைவேற்றலுக்கு திட்டமிடுவதிலும் செயலாற்றுவதிலும் உள்ள குறைபாடுகளே காரணமாகும் என்பதை மைய திட்டக்குழுவினால் நடத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன. மானியம் பற்றிய தேவைகள் இலக்குத் தொகுதிகளைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்வு முறையை அறுதியிடுதல், செயற்பாட்டு முறைகளிலும் வழங்கல் முறைகளிலும் விருப்பேற்பு, செயல் மற்றும் நிதி முதலீடுகள் மற்றும் திட்டப்பயன்களின் தொடர் தன்மை முதலியவற்றை மதிப்பிடுவதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படுதல் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. திட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல், உயர் இயக்கச் செலவு, முறையற்ற இலக்கிடல் காரணமாக இலக்கிடப்படாத பகுதிகளுக்கு/ மக்களுக்குரிய பயன்களில் குறைவேற்படல், " விலக்கல் " எனும் இடரைத் தவிர்ப்பதற்காகப் பெரும் பகுதிக்கு / மக்கள் தொகைக்கு திட்டத்தை நீட்டித்தல், பல திட்டங்களில் வழங்கல் திட்டங்களில் போதாமை முதலியவற்றுக்கான விட்டுக் கொடுக்காத வழிமுறைகள் யாவும் நிறைவேற்றலுக்கு முந்திய செயல்களின் திட்டங்களில் உள்ள போதாமையே ஆகும். பயனுள்ள திட்ட உருவாக்கமானது, மாநிலங்களிடையே குடியேற்றச் செயல் இலக்கின் சமூகப் பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு ஒப்பீடளவுக்கோடு மற்றும் திட்டங்களுடனும் அது இயங்கக்கூடிய சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழல்களால் பாதிக்கப்படக்கூடிய அல்லது பாதிக்கப்பட்ட வழி பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சியைத் தேவைப்படுத்துகிறது. இது, பல்வேறு செயல்முறைகளின் ஒப்புமை சார்ந்த பயன்பாட்டினையும், அவற்றின் செலவு மற்றும் இலக்குத் தொகுதிகளில் திட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய செயல்விளைவு முதலியவற்றை மதிப்பிட தொடர்புடைய முகமைகளை இயல்விக்கும். எனினும் பல்வேறு காரணங்களினால் இவ்வகையான விரிந்த பகுப்பாய்வு ஒருபோதும் இயலாத ஒன்றாகும். அதாவது, தேவைப்படும் விவர அடிப்படை கிடைக்காமை, காலம் மற்றும் வள ஆதாரங்களின் கட்டுப்பாட்டுவரி, திட்டம் மற்றும் அதன் சூழலுக்கிடையில் சிக்கலான இருபுற மாறுபாடு, உள்ளூர் நிலைமைகளில் மற்றும் அவை போன்றவற்றில் காணப்படும் வழக்கத்துக்கு மாறான மாறுபாடுகள் முதலியனவாகும். இந்த அனுபவத்திலிருந்து, திட்ட உருவாக்கத்திற்கு மிகுதியான செயல்முறை சார்ந்த அணுகுமுறை குறிப்பாக, சமூகத் துறைத் திட்டங்களுக்குத் தேவையாகும். இவ்வாணையம் இதுவரை ஏறத்தாழ 170 திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்துள்ளது. மாநில, மைய அரசுகளும், மதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகள், சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவும், நடைமுறையில் செயற்படத்தக்கதாகவும் உள்ள முறைகளைத் தெரிவு செய்ய திட்டம் - ஏற்பாடு முதலியவற்றை நிறைவேற்றுவதாயிருந்தால் கணிசமான அளவில் காலத்தையும் வள ஆதாரங்களையும் மிச்சப்படுத்த இயலும். இது, மக்களின் ஒத்துழைப்புக்கான தேவை பற்றிப் பொருத்தமற்ற ஊகங்களைத் தவிர்ப்பதுடன், பெரிய செயல் முகமைகளைத் தெரிவு செய்யவும் உதவும். கடந்த நாற்பது ஆண்டு காலத்தில் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் அனுபவத்திலிருந்து பெற்ற படிப்பினைகள் விவரம் சுருக்கமாகக் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- (i) திட்ட உருவாக்கலின்போது கிடைத்த தகவல்களின் பகுப்பாய்வு குறைவாக உள்ளது. இலக்குத் தொகுதிகள் / பகுதிகள் அல்லது மதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சி முடிவுகள் குறித்து உரிய விபரங்கள் உடனடியாக கிடைக்கப் பெறாமையால் இது நிகழ்கிறது. இதன் விளைவாக, திட்டமிடல் நிலையில் தவிர்க்கத் தக்க தவறுகள் நிகழுகின்றன.
- (ii) திட்டவட்டமான குறிக்கோள்கள் வகுக்கப்படும் பல்வேறு திட்டங்கள் எதுவுமின்றி, பல்வேறுப்பட்ட சிக்கல்களுக்கு வழி வகுக்கும். கிடைக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள், பெரும் எண்ணிக்கையிலான திட்டங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதால் முழுப்பயன் கிட்டாமல் போய் விடுகிறது.
- (iii) செயலாக்கத்தில், பொது அணுகு முறையானது மேல்மட்டத்திலிருந்து செயல்படுத்துவதாகவும், இலக்கு தொடர்புடையதாகவும் உள்ளது. திட்டங்களில் ஏதோ சில நிதி இலக்குகள் அல்லது எண்ணிக்கை இலக்குகள் அடைவதே நோக்கமாக இருக்கிறது. திட்ட இலக்குகள் நிறைவேட்டப்பட்டாலும் திட்ட நோக்கங்கள் அடையப் பெறவில்லை என்பதே திட்டக்குழுவால் செய்யப்பட்ட மதிப்பீட்டு ஆராய்ச்சிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.
- (iv) பாலைவன மேம்பாடு ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியின் மேம்பாடு மற்றும் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் போன்ற சில திட்டங்களுக்குத் தனித்தனியான செயல்முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்வாறிருக்க, ஒரு திட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கெனத் தனித்தியங்குகின்ற துறைகளால் தான் இவை உள்ளபடியே செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இலக்குத் தொகுதிகளில் குவிமையக் குறைப்பாட்டுக்கும் இது வழி வகுக்கிறது. தேவையான நிறுவன மாற்றங்கள் இன்றி இம்முறைகளை உருவாக்குதல், இம்முறைகளை தேவைக்கு மேற்பட்டதாகவும், செயற்பாட்டையும் திட்டங்களின் இயக்கத்தையும் பாதிப்பதாகவும் உள்ளது.
- (v) திட்டங்களின் கண்காணிப்பும் மதிப்பீடும் (க/ம) திட்ட அமைப்பிலும் செயற்பாட்டிலும் தேவையான திருத்தங்களைப் புகுத்த மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நாட்டில் விரிவான க/ம முறை நடை முறையில் இருக்கும் போதே கண்காணிப்பும் மற்றும் மதிப்பீட்டின் முடிவுகள் பல்வேறு காரணங்களால் பயன்பாட்டில் கொள்ளப்படவில்லை.
- (vi) செயற்பாட்டு முகமைகள் அரசுக்கோ அல்லது மக்களுக்கோ பதில் சொல்வதில் உள்ள குறைபாடானது, வளர்ச்சித் திட்டங்களிலுள்ள நிதிகளில் பணமோசடி செய்வதற்கான மிகப் பெரியதொரு காரணமாகும். செயற்பாட்டு முகமைகளும் திட்ட அலுவலர்களும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணக் கூறி திட்டத்தை நிறைவேற்ற இயலவில்லையெனக் தப்பித்துக் கொள்வர். இச்சிக்கலிருந்து விடுபட, தக்க நிறுவன சீர்திருத்தங்களும், திட்ட உருவாக்கல் மற்றும் செயற்பாட்டில் மக்களின் மற்றம் அரசு சாரா முகமைகளின் ஈடுபாடும் தேவைப்படுகிறது.
- (vii) சில திட்டங்களின் இயக்கச் செலவானது, இயல்புக்கு மீறி உயர்வாக இருப்பதற்கு ஒருவகையில் தேவைக்கு மேற்பட்ட மற்றும் பயனற்ற நிருவாகமும், மற்றொரு வகையில் திட்டமிடுதலிலும் செயற்படுத்துவதிலும் உள்ள குறைபாடும் காரணங்களாகும்.
- (viii) பயன்கள் நிலை நாட்டப்படுவது குறித்த வினா எழுப்பாமலேயே பெரும்பாலான சமூகத் துறைத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டங்களின் அடிப்படை நோக்கமானது, நளிந்த பிரிவினர் தற்சார்பு நிலையை உருவாக்கி கொள்ளும் நிலையைப்பெற வேண்டும். உண்மையில் பெரும்பாலான திட்டங்கள், எப்போதும் வருகின்ற அரசு வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி நிறைவேறுகின்றன. இவ்வகையில், சிறப்பான மாற்றுத் திட்டங்களுக்கு வாய்ப்புகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. திட்டங்களின் உருவாக்கல் செயலாக்கம் மற்றும் இயக்கம் ஆகியவற்றில் மக்கள் ஈடுபாட்டால், பல திட்டங்களின் இயக்க மற்றும் பராமரிப்புச் செலவுகளில் முழுவதையுமோ அல்லது ஒரு பகுதியையோ மீட்க இயலும்.

3.11. திட்ட உருவாக்கலிலும் செயலாக்கத்திலும் பொதுவில் தளர்வு இருப்பினும், வெற்றி எய்திய பல நேர்வுகள் உள்ளன. சில மாவட்டங்களில் மகிளா சம்ரித்த திட்டமும், ஊரகக் குடிநீர் வழங்கல், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மகிளா சாமக்கியா மற்றும் தென் மாநிலங்களில் ராஷ்டிரிய மகிளா கோஷ் முதலியவை அவற்றில் சில எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

சில திட்டங்கள் பயனாளிக்கு மிகுந்த பயன்களையும் அளித்துள்ளது. (அ) ஆந்திர பிரதேசம், கேரளா, நாகாலாந்து மற்றும் திரிபுராவின் ஊரகப்பகுதிகளிலுள்ள பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் வளர்ச்சிக்கான திட்டம் (ஆ) மகாராஷ்டிரா ஊரக ஏழைகளுக்குரிய வேலை உறுதித்திட்டம் மற்றும் (இ) தற்சார்பு மற்றும் பெண்கள் வேலைவாய்ப்பு மீதான பெண்கள் சுயவேலை வாய்ப்புச் சங்கம் ஆகியவற்றின் திட்டபலன்கள், ஊக்கமூட்டுவதாக உள்ளது. மக்கள் நிலையங்களால் பங்குகொள்ளப்படும். பல்வேறு முன் மாதிரிகள் செயற்படும் இடம் பற்றி அல்லது திட்டம் செயற்பாட்டில் மிகுந்த ஆர்வம் கொள்ளும் அரசு அலுவலர்கள் பற்றியும் வெற்றிகரமான நிகழ்ச்சிகள் பற்றி பொதுவாக வெளிவருகின்றன. இந்நிலையங்கள் பின்வரும் இன்றியமையா ஆக்கக்கூறுகள் உள்ளன என்பதை ஆராய்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன.

- அவை, உரிமை அனுபவம் உடையவர்களால் / உற்பத்தியாளர்களால், பயனாளர்களால் சொந்தமாகக் கொள்ளப்பட்டு மேலாண்மை செய்யப்படுகின்றன.
- அவை, சமுதாயத்திற்குப் பதில் சொல்லும் கட்டுபாடுடையவை.
- அவை, குறிப்பிட்டதொரு காலத்திற்கு மேல் தற்சார்புத் திறனுடையவை.
- அவை, பகுதிகளின் தேவையைக் கண்டறியும் திறனையும், தேவை அடிப்படையில் உள்ளூர் திட்டங்களை வரையும் பொருட்டும், நிருவாகத்தின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன் இவற்றைச் செயற்படுத்தவும் அரசு முகமைகளுடன் இணைந்து செயற்படவும் தகுதியுடையவை.
- அவை, வளர்ச்சி தொடர்பில் பொதுவான நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சமுதாயத்தில் பல்வேறு பிரிவுகளை ஒருங்கிணைக்க உதவுகின்றன. உள்ளூர் நிலைமைகளைக் கருத்திற் கொண்டு திட்டங்கள் கண்டறியப்பட்டு, தெரிவு செய்யப்பட்டு வரையப்படுவதால். இந்நிலையங்களின் ஈடுபாடு, மேலான திட்டமிடலுக்கும் செயற்பாட்டிற்கும் பங்களிக்கிறது. செயற்பாட்டில் தமது பங்கு தீர்வுகட்ட நிலையில் உள்ள பயனாளர்களிடையேயான விழிப்புணர்வு உண்டாக்கல் திட்டங்களைக் கண்டறிந்து தெரிவு செய்யும் நடைமுறையில் தாமாகவே இடம்பெறும்.

சமூகப் பிரிவுத் திட்டங்களுக்கு, அடுத்து வரும் 9-ஆவது திட்டம், பின்வரும் நடைமுறைத் திறங்களை எதிர்நோக்குகிறது.

- ஆட்சியுரிமையைப் பன்முகப்படுத்துதலையும், மக்களின் பங்கேற்பையும் நோக்கி உடனடியான முயற்சியுக்குவிக்கப்படும். அமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் மூலமாக பஞ்சாயத்து ஆட்சி மற்றும் மக்கள் அமைப்புகள் பல்வேறு முன்னோடி உருமாதிரிகளுக்கு மக்களின் பங்கு கொள்ளலுக்குகந்த சூழ்நிலை உருவாக்கப்படும். எனினும், இதனை இயலக் கூடியதாகக், மைய அரசும் மாநில அரசுகளும் இணைந்து செயற்பட வேண்டியிருக்கும். இது ஒன்றே திட்ட உருவாக்கலிலும், செயற்பாட்டிலும் உள்ள பெரும்பாலான குறைபாடுகளை விஞ்சி மேம்பட உதவும்.
- வள ஆதாரங்கள் குறைவாகப் பரவுவதையும், வீணாவதையும் தடுக்க பஞ்சாயத்து ஆட்சி திட்டத்தின் கீழ் உள்ள ஊர் அளவிலான திட்டங்கள யாவற்றையும் ஒழுங்கு படுத்துதல் மற்றும் ஒருங்கிணைத்தல்.
- நடைமுறையிலுள்ள திட்ட செலவுகள் அளவுக்கு மீறி உயர்வாக அல்லது விரும்பிய பயனளிக்கத் தவறினால் அத்திட்டங்கள் மறு புத்தாக்கலுக்கும் முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்குக் கருதப்பட வேண்டும் அவ்வாறு செலவு அதிகமாகின்ற, அதாவது திட்டத்தை இயக்குவதற்கான மொத்த செலவில் 15-10 விழுக்காடு அளவுக்கு ஆகின்றதற்குரிய திட்டங்களை ஒதுக்கி வைத்தல் இன்றியமையாததாகும்.
- திட்டங்களைக் கண்காணித்தலும் மதிப்பீடு செய்தலும் மிகவும் பயனுடையதாகவும் செயல் நோக்கமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். மைய, மாநில அரசுகள் மற்றும் கீழ்நிலை அமைப்புகள் / நிறுவனங்கள் யாவும் M/s. திட்டத்தைப் பயனுடைய தாக்குதலை உறுதி செய்ய ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

மதிப்பீட்டு ஆராய்வின் மீதான தகவலையும் திட்டமிடுபவர்களால் கண்காணிக்கப்பட்ட அடிப்படை விவரங்களின் கண்டுபிடிப்புகளையும் மேம்படுத்துவதற்கு கொள்கை வகுப்பவர்களும் செயல்முறைத் திட்ட மேலாளர்களும் பயன்படுத்துபவர்களுக்குப் புரியக் கூடிய வகையிலான படிவங்களை கிடைக்கக் கூடிய தகவல்களைக் கொண்டு அமைக்கும் முயற்சிகளை மேற் கொள்ள வேண்டும்.

திட்டங்களின் செயலாக்கம் மற்றும் இயக்கத்தில் தெளிவான நிலையினை நிறுவன மாற்றங் கொண்டு வரும். இந்நோக்கத்திற்காக, முழுமையான தகவல்களைத் தருவதற்குத் தடையாக உள்ளவற்றை அகற்ற வேண்டும்.

திட்ட/செயல்முறைத் திட்ட உருவாக்கத்திற்குத் தேவையான உறுப்பைப் போன்ற பொது மக்களுக்குரிய வசதிகளின் பேணுகை மற்றும் விளைவுகளையும் பயன்களையும் வலுவூட்டாத அமைக்க வேண்டும்.

மேம்பாட்டின் பயன்களை மகளிருக்கு சமமாகப் பங்கிட்டுப்படவில்லை. மகளிருக்கு அதிகாரமளிக்கும் அரசியல் செயல்முறை இருந்தபோதிலும், சமூக மாற்றத்திற்குரிய முகவர்களாக ஆவதற்கு சிறப்பான சூழ்நிலை தேவைப்படுகிறது. மகளிர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சுயஉதவிப் பிரிவுகள் மற்றும் அடித்தள அரசு சாரா நிறுவனங்கள் சமூக அடிப்படைத் தேவைகளின் கட்டுப்பாட்டைக் கைகொண்டிருக்க வேண்டும்.

மாநில அளவிலான கொள்கைகள்

3.12. அரசியலமைப்புச் சட்ட 73 மற்றும் 74வது திருத்தங்களின் படி, நாடாளுமன்றத்தால் அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தத்தை அனுமதிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து ஓராண்டு காலத்திற்குள் அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கிணங்க, தொடர்புடைய தங்களின் ஊராட்சிச் சட்டங்களை மாநில அரசுகள் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டப்படுகிறது. அதற்கிணங்க, தமிழ்நாடு அரசு 1994 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிச் சட்டத்தை இயற்றியது. இது, 1994 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 22ம் நாளில் நடைமுறைக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படும் நோக்கங்களும் காரணங்களும் வருமாறு :-

"மக்கள் மிகப்பெரிய அளவில் பங்கேற்பதற்காக ஊராட்சிகள் தொடர்பில், 1993 ஆம் ஆண்டு அரசமைப்பு (எழுபத்திமூன்றாவது திருத்தம்) சட்டத்தை மனதில் கொண்டு கிராம, இடைநிலை மற்றும் மாவட்ட நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகளுக்கு மாநிலத்தில் மூன்று நிலையிலான பஞ்சாயத்துஆட்சி முறையை அமைப்பதற்கு 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தை நீக்கி விட்டு மறுமுறை சட்டமியற்றல் தக்கதாகும். இதனால், ஊரக மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை அதிக அளவில் சிறப்பாகச் செயற்படுத்துவதுடன் அவைகளை சுயாட்சி நிறுவனங்களாக்க இயலும்".

3.13. 1996 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 13ம் நாளில், தமிழ்நாட்டு மக்களால் புதிய அரசு ஒன்று பதவியேற்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே தாமதமாக உள்ள அனைத்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் தேர்தல் நடத்துவதற்குத் தீர்மானித்தது. இத்தேர்தல்கள் 1996ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 26ம் நாளில் நிறைவுற்றது.

3.14. மாநிலத் திட்டக்குழுவையும் அரசு திருத்தியமைத்தது. 1996 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் நடைபெற்ற குழுவின் முதல் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநிலத்தில் பொருளாதார மற்றும் சமூக மேம்பாட்டில் உடனடியாக முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டிய சில பகுதிகளைக் கோட்டுக் காட்டினார்.

வேண்டிய ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தும், நாம் எய்திய மேம்பாடுகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வது நமக்கு அவசியமானது. நம்முடைய பல திட்டங்களில் வறுமையை

ஒழிப்பதும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றுவதும் ஆகும். இவ்விரு ஆண்டுகளின் செயலாக்கத்தை மதிப்பிடுகையில், இப்பிரிவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றி, நமக்கு முழுமையான அளவில் மனநிறைவளிக்கவில்லை. தமிழ்நாட்டில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள நபர்களின் விழுக்காடு, அகில இந்திய அளவை விட அதிகமாகவே உள்ளது தொடர்கிறது. ஆனால், திட்டக்குழுவின் மதிப்பீடானது அல்லது வல்லுநர் குழுத் தொகுதி மதிப்பீடானது, உண்மையில் எஞ்சியுள்ள 1/3 பங்குக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையினர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் தனி நபர் வருமானமானது அகில இந்திய அளவில் உள்ள தனி நபர் வருமானத்தை விட அதிகமாக இருந்தபோதிலும் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழேயுள்ள மக்களின் விழுக்காடு தான் அதிகம் என்பதுதான் உண்மை. கீழ்நிலையிலுள்ள மக்களுக்குத் திட்டங்களின் பயன்கள் சென்றடைவதில்லை. வேலை வாய்ப்பகத்தில் பதிவு செய்துள்ளோரின் எண்ணிக்கையானது நாட்டில் மிக அதிக அளவில் உள்ள ஒன்றாகும். வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் வேலை வாய்ப்பின்மைக்கான இத்திட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் அவசியம் என்ற உண்மை நமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. திட்டக் குழுவின் ஆழ்ந்த ஆராய்வுகளும் பரிந்துரைகளும் ஏழை மக்களின் பயன் பெறுவதற்குத் திட்டங்களை உருவாக்குவதில் வழி அமைக்கும். இத்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப் படுகையில்தான் திட்ட இலக்குகளை எய்தியமையை அடைந்ததற்கான உறுதி செய்தவதற்குரிய தகுந்த நடைமுறையை மதிப்பிட இயலும், மேலும் சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் சென்றடைவதையும், மேம்பாட்டின் பயன்விளைவையும் அது உறுதிப் படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

3.15. பண்முகப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகளுக்குரிய பணிகள் மற்றும் அதிகாரங்களை வழங்க ஆணையிடும் 73 மற்றும் 74 ஆவது திருத்தங்களைக் கருத்தில் கொண்டு ஒன்பதாவது திட்டத்தில் மாநிலத்திற்கான மேம்பாடு மற்றும் முன்னுரிமைகள் மற்றும் செய்திறம் ஆகியவற்றின் மீது தங்களின் தொலை நோக்கைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு மாநிலத் திட்டக்குழு, தமிழ்நாடு அரசின் அனைத்துச் செயலாளர்களுடன் கலந்துரையாடியது. மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் தொடர்பில், ஆக்கச் சார்பான பொறுப்புகளுடன் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்குத் அதன் உரிமைகளை அளிக்கும் ஆர்வ நிலையில் மாநில அரசு, ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கவுள்ள அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகளின் மீது (தற்பொழுது இவை அரசுத் துறைகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.) மாநில அரசுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காக உறுப்பினர்களின்தொகுதி ஒன்றை அமைக்குமாறு மாநிலத் திட்டக் குழுவிடம் கேட்டது. மேலும், சீரான வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதற்காக ஊராட்சிகளின் மூன்று நிலைகளான, சிற்றூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றும் மாவட்ட ஊராட்சிக்கிடையே என்னென்ன அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்னும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

3.16. 1996 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30 மற்றும் டிசம்பர் திங்கள் முதல் நாளில் மாநில அரசால் கூட்டப்பட்ட ஊராட்சித் தலைவர்களின் மாநாட்டின், விவாதங்கள் இக்குழுவிற்கு அளவிடமுடியா பயனை அளித்தது. இம்மாநாட்டில், ஊராட்சி ஒன்றியம், மாவட்ட ஊராட்சிகள், மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள் மற்றும் பேரூராட்சிகள் ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் அனைவரும் பங்கேற்றனர். மாநிலத் திட்டக்குழுவின் உறுப்பினர்களும் அழைக்கப்பட்டனர். அதில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 12 குழுவினர் மாநாட்டில் தங்களின் அறிக்கைகளை அளித்தனர். முக்கியமான பரிந்துரைகள் முதலமைச்சரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. அவைகளில் சிலவற்றின் மீது மாநில அரசின் முடிவுகள் மாநாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டன. இருப்பினும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தங்கள் பகுதிகளின் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிப் பணிக்கு பேரளவியான பொறுப்புகளைச் சுமக்க விரும்பினார்கள். அத்துடன் மாநில அரசு தங்களுக்கு பொறுப்புகளை வழங்குவதற்கு இணையான அதிகாரம் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களையும் அளிக்குமாறு வற்புறுத்தினர். ஊராட்சி மற்றும் நிர்வாகத் துறைகளிடையேயான உறவுமுறை மிகவும் சுமுகமாக இருக்கவேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

3.17 ஊரக வளர்ச்சித் துறை மூலம் நிறைவேற்றப்படும் பல்வேறு திட்டங்களின் மதிப்பீடு அறிக்கைகளை இக்குழு ஆய்வு செய்தது. இத்திட்டங்களின் மீது கணிசமான அளவில் செலவு செய்யப்பட்ட போதும் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை.

3.18 தமது பரிந்துரைகளைத் தயாரிக்கையில், இக்குழு, 1994 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிச் சட்டத்தின் 257 ஆவது பிரிவிலுள்ள வகைமுறைகளைக் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டது. 257 ஆவது பிரிவானது வருமாறு:-

"இந்தச் சட்டத்தில் பிறவாறு வகை செய்யப்பட்டவாறு அல்லாமல், அரசு அறிக்கை வாயிலாக மற்றும் அதில் குறித்துரைக்கப்படலாகும் வரைக்கட்டுகளுக்கும், அல்லது இந்தச் சட்டத்தின்படி அமைக்கப்பட்ட பிற குழு எதற்கும், பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் சமூக நீதிக்கு திட்டங்கள் தயாரிப்பது பொறுத்த அதிகாரங்களையும் பொறுப்புகளையும் மற்றும் IV - ஆம் இணைப்புப் பட்டியலில் இடப்பட்ட பொருட்கள் தொடர்பானவைகள் உள்ளடங்கலாக, பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவைப்படலாகும் அதிகாரங்களையும். அதிகார அடைப்பினையும் ஒப்படைக்கலாம் "

மாநில திட்டக்குழுப் பிரிவின் அணுகுமுறை

3.19 மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தையும் தேசிய மற்றும் மாநில அளவில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதில் சட்ட அரசமைப்பிலும் சட்ட அடிப்படையிலும் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதிக்காகக் கணிசமான அளவில் பொறுப்புகளையும் செயல்பாடுகளையும் ஒப்படைப்பதற்குத் தன்னாட்சிமுறை நிறுவனம் போன்று ஊராட்சிகளை கட்டமைப்பதற்கான கொள்கை மற்றும் திட்ட ஆதரவிலும் பலமில்லாதவைகளுக்கு பின்வரும் பணி அளவை உறப்பினர்களின் தொகுதி தன் சொந்த வழிகாட்டலாக அமைந்தது :-

(அ) ஊராட்சிகளுக்கு அதிகார ஒப்படைப்பின் சாரமானது, மேம்பாட்டு செய்முறை மற்றும் முடிவுகளுடன் சமுதாயத்தினரின் மனநிறைவை அதிகரிப்பதின் தேவையால் வழிகாட்டப்படவேண்டும். திட்டமிடல் மற்றும் செயலாக்கத்துடன் முடிவெடுப்பதில் சமுதாயத்தினரின் தீவிர பங்கேற்பின் மீது கணிசமான அளவில் சார்ந்துள்ளவை, தன்னாட்சி நிறுவனமாகக் கருதப்படும் என்று இது அங்கீகரிக்கிறது.

(ஆ) மொத்தப் பொருளாதாரத்தில், போதிய நிதி வழங்குவதில் சிக்கல் ஏதாவது இருக்குமாயின் இருக்கக்கூடிய இயற்கை வளங்களை சேதாரம் இல்லாமல் பன்படுத்துவதற்கு ஒரு பக்கம் வரையறைகள் உருவாக்கப்படவேண்டும். மற்றொரு பக்கம் விரும்பக்கூடிய பொருளாதார மற்றும் சமூக இலக்கை அடைவதற்கு மேம்பாட்டுக்குரியவன ஆதாரங்களின் மொத்த அளவை விரிவுபடுத்த உள்ளூர் வாய்ப்பு வளங்களை அதிகரிப்பதற்குச் சமுதாயத்தினரை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

(இ) அதிகார ஒப்படைப்புத் திட்டம். ஒரு பக்கத்தில் இரட்டைக் கட்டுப்பாட்டைத் தவிர்க்க வேண்டும். திட்டமிடல் மற்றும் செயற்படுத்தல் மேம்பாடு தொடர்பில், முடிவில் ஒழுங்குபடுத்தலும் முடிவெடுத்தலில் விரைவும் இருக்க வேண்டும். இது முன்னுரிமைகளை அறுதியிடவும் செயற்பாட்டு நிலையிலுள்ள மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஒருங்கிணைக்கவும் உள்ளாட்சி சார்பான அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். மேலும் அதற்கேற்ப, அதிகப்பட்ச நன்மை அடைவதற்காக வேண்டி ஏற்கனவே உள்ள இயற்கை வளங்களை விரிவுபடுத்தி, மேலும் விரிவு படுத்த வேண்டும்.

(ஈ) பதினோராவது அட்டவணையின்படி, ஊராட்சிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய பேரளவிலான பொருள்களை அளிப்பதற்குப் படிப்படியான பன்முகப்படுத்தல் திட்டத்திற்குப் பரிந்துரை செய்து அதன் வெற்றியை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காக, உடனடியாக ஊராட்சிகளுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு, அதாவது, முதலாண்டுக்குள், அடுத்த ஆண்டு அல்லது மூன்றாண்டில் ஊராட்சிகளுக்கு ஒப்படைக்கவுள்ள நடவடிக்கைகள். மேலும், அரசியலமைப்புச் சட்டமானது 29 இனங்களுக்கு கட்டிக்காட்டும் பட்டியலுக்கு வழிவகை செய்வதுடன், மாநிலமானது உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களை ஒப்படைக்க முடியும்.

உறுப்பினர்கள் குழுவானது 29 இனங்களுக்கு மட்டும் தன் பரிந்துரைகளை தெரிவித்துள்ளது. இதனை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குவதற்கான முதல்படியாகக் கருத வேண்டும். மேம்பாட்டு வடிவத்திற்கும் செயற்படுத்தலுக்கும் நிலையாக அதிக அளவிலும் கணிசமாகவும் உள்ள அதிகாரங்களை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அரசால் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இது, ஊராட்சிகள் மீது அதிகப் பொறுப்புகளைச் சுமத்துகையில், மாநில அரசின் பளுவானது இலகுவாம்.

(உ) அரசுத் துறைகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்குமிடையேயான பணிகளைப் பிரிப்பதற்குச் செயற்படுத்த வேண்டிய கொள்கையானது, ஊராட்சிகளால் என்ன செய்ய முடியும் என்றும் வட்டாரத் தகவலுக்கு வேண்டிய மற்றும் மேம்பாட்டிற்குத் தேவையான அறிவையும் ஊராட்சிகள் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்பொருளை ஊராட்சிக்கு ஒதுக்கப் பெறவேண்டும். அதே போன்று, பஞ்சாயத்து நிறுவனங்களின் மூன்று நிலைகளுக்கிடையே, ஒவ்வொரு நிலைக்கும் ஒதுக்கப்படவேண்டிய பணிகளை எவ்வமைப்பினால் எப்பணியினை சிறப்பாக செய்ய முடியும் என்ற அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பெற வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றும் அல்லது மாவட்ட ஊராட்சி போன்ற உயர்நிலைக்கு அதனை ஒதுக்கப்படக்கூடாது.

(ஊ) முடிந்த அளவுக்கு, ஊராட்சிகளுக்குச் கூட்டுறவுத் துறைகளாலும் இந்நோக்கத்திற்குப் பொருத்தமான பிற நிறுவனங்களாலும் சிறப்பாக நடத்தப்படுகின்ற பொருளாதார நிறுவனங்களை நடத்தும் பொறுப்பைச் சுமத்தக் கூடாது. ஊராட்சிகளின் பங்கானது. அத்தகைய நிறுவனங்களைப் பயனுள்ளவாறு செயற்படுத்துவதற்கு இயலும் வரையறைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

(எ) சில நடவடிக்கைகளை, சிறப்பு பெற்ற முகமைகள் வாயிலாக சில குறிப்பிட்டச் சட்டங்களின் கீழ் அரசால் நடத்தப் பெற்று வருகின்றன. அப்பணிகளை அவ்வமைப்புகளினால் தான் சிறப்பாக செய்யமுடியும் என்ற நிலை இருக்குமானால் அவ்வமைப்புகளே செய்து வரும் படியாக விட்டுவிட வேண்டும். இப்பொருள் குறித்து மூன்று வருடங்களுக்குள் ஓராண்டிற்குப் பின் அதன் நிலைமை குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

(ஏ) திட்டங்கள், நடவடிக்கைகளை மாநில அரசால் நிறுத்தி வைக்கப்படும் போதும் அல்லது நேரிடையாக மேற் கொள்ளப்படும் போதும், ஊராட்சிப் பகுதிகளில் செயற்படுத்தப் படுபவைகளைப் பற்றிய திட்டங்களின், செயற்புறைத் திட்டங்களின், தங்களின் செயற்பாட்டிற்குரிய திட்டக் கூறுகளையும் ஏற்பாடுகளுக்கான நோக்கங்கள் மற்றும் விவரங்களின் முழுத் தகவலைத் தொடர்புடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு முறையாக அளிக்கப்பட வேண்டும். மாவட்ட ஊராட்சிகள் அத்தகைய திட்டங்களையும் செயற்புறை திட்டங்களையும் மறு ஆய்வு செய்வதற்கு அதிகாரம் உண்டு. அத்தகைய நேர்வுகளில் தொடர்புடைய துறைகளும் முகமைகளும், ஊராட்சிகளால் நடத்தப்பெறும் கால முறையான ஆய்வுக் கூட்டங்களில் பங்கேற்க வேண்டும்.

3.20. தமிழக அரசுக்கு அளிக்கப்படவிருக்கும் இக்குழுவின் பரிந்துரைகள். ஊரகப் பகுதிகளில் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் சமூக நீதியையும் கொண்டு வருவதற்காக உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தன்னாட்சி நிறுவனங்களாவதற்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படும்.

3.21. வட்டாரத் தன்னாட்சி என்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரப் பகுதி மக்களுக்கு தொடக்க நிலையில் உரிமை அளிப்பதாகும். அவ்வமைப்பு அப்பகுதி மக்களின் குரலுக்கு செவிசாய்ப்பதோடு மட்டுமின்றி அப்பகுதியின் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியினை நிர்ணயம் செய்வதற்கான அதிகாரம் பெற்றதாகவும் விளங்கும். கிராம சபையின் அரசமைப்பு அங்கீகாரம் என்பது, மக்களாட்சியில் உண்மையிலேயே பங்கேற்றலின் அடையாளமாகும். மக்களின் ஈடுபாடு அதிகமானால், அவைகளின் செயற்பாடு அதிகத் திறன், பயன் மற்றும், ஒளிவு மறைவுமில்லாத தன்மையும் பெற்றதாக விளங்கும்.

3.22. "அதிகார ஒப்படைப்பு" என்பது ஒருமுகப்படுத்துதலற்ற அல்லது ஒப்படைப்பு என்று பொருள் ஆகாது. ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களின் செயல்பாட்டை மூன்று நிலையாக்குவதற்குக் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குள் தடையின்றி

இயக்கவும் மாற்றப்பட்டுள்ள உண்மையான அதிகாரம், செயல்பாடுகள், பொறுப்புகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் உள்ளவிடத்து இது பண்முகப்படுத்துதல் மற்றும் அதிகார மாற்றத்திற்கு அருகிலுள்ளதாகும். இந்த அதிகாரமானது, ஆற்றல் மிகுந்த மற்றும் ஆற்றவற்றவைகளுக்கிடையே பிரிவினை, தொலைவு மற்றும் கட்டளையிடல் போன்றவற்றை உருவாக்குமென்று நாங்கள் கருதவில்லை. மக்களின் திறமைகள், உற்பத்திப் பெருக்கம், சமமின்மையைக் குறைத்தல், கூட்டுறவை உயர்த்துதல், உள்ளூரில் பங்கு பெறுதலையும் திட்டமிடலையும் மேம்படுத்தல் ஆகியவற்றை மாற்றப் பெறுவதற்குரிய அதிகாரம் என்று எங்கள் அறிக்கையில் நாங்கள் கருதுகிறோம். மாநில அரசின் அதிகாரங்களையும் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப் பெற வேண்டிய அதன் செயல்பாட்டிற்குரிய பகுதியையும் செங்குத்தாகவும் கிடைநிலையாகவும் அதிகாரங்களை மாற்ற நாங்கள் கருதுகிறோம்.

3.23 இந்த அணுகுமுறையானது, பின்வரும் சில அடிப்படையான தத்துவங்கள் மற்றும் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது:-

(i) உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சுதந்திரமாக செயல்பட வேண்டும். அரசு வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகளின் முன்னுரிமையும், முக்கியத்துவத்தையும் நிர்ணயம் செய்வதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்து ஆட்சி அமைப்புகளுக்காக நிருவாக, நிதி மற்றும் செயற்பாட்டுச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றுக்காக அரசிடமிருந்து வழிகாட்டுதலுடன் ஒருங்கிணைப்பு, உள்நடவடிக்கை, கூட்டுறவு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பின் செயலெல்லையில் பஞ்சாயத்து ஆட்சி அமைப்பு அதிக அல்லது குறைந்த அளவுள்ள தற்சார்வு நடவடிக்கை என்பது இதன் பொருளாகும்.

(ii) உள்ளாட்சி அமைப்பு மற்றும் அரசின் நிலை தெளிவாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அரசு மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்பு இரண்டிற்குமிடையே செயற்படுத்துவதில் ஒத்த கருத்து நிலவும். அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பணியாற்றுகின்றனர். ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவு அளிக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்கு எதிராக ஆவதில்லை.

(iii) சிற்றூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றும் மாவட்ட ஊராட்சிக் கிடையே ஒழுங்கான நிறுவன ரீதியான ஒற்றுமை நோக்கம் நிலவ வேண்டும்.

(iv) மக்களின் ஈடுபாடு என்பதாவது தகவல் பரிமாற்றம் அல்லது இசைவளிப்பதற்கு முந்திய கலந்தாய்வு என்பதாக மட்டும் கருதக் கூடாது. மக்களாட்சி அமைப்பில் இது ஒரு பகுதியாகும். ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களின் 3 நிலைகளுக்குரிய தேர்தல் மக்களாட்சி அமைப்பை உருவாக்குகிறது. மக்கள் மற்றும் அவர்கள் சார்பாளர்களின் நேரிடையான ஈடுபாட்டிலிருந்து பங்கேற்கும் வாய்ப்பு கிட்டுகிறது. திட்டங்களுக்குரிய தேவைகள்/உதவி புரியக்கூடிய நபர்கள் ஆகியவற்றை அடையாளம் காணக்கூடிய நிலையிலிருக்கும் மேம்பாட்டுத் திட்டம், செயற்படுத்துதல், இயக்குதல், மேலாண்மை மற்றும் பேணுகை நிலைவரையும் அதே போன்று திட்டங்கள்/நிறுவனங்களைக் கண்காணித்து மதிப்பீடு செய்தலுக்கும் வட்டார மக்கள் பணயதாரர்களாக ஈடுபடவேண்டும்.

(v) ஒளிவு மறைவற்றதன்மை மற்றொரு அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இதனை அனைத்துத் திட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு திட்டம் பயனார்களின் தெரிவு மற்றும் திட்டங்களுக்கு ஏற்பட்ட செலவினம் முதலியனவற்றைப் பற்றிய ஒவ்வொரு விபரத்தையும் மக்கள் அறிவதற்குச் சுதந்திரம் உண்டு. இவ்வாறு, திட்டங்களை செயல்படுத்துவதிலும், பயனாளிகளை தேர்வு செய்வதிலும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நட்பு முறையிலும் ஒளிவு மறைவின்றியும், பதில் சொல்லும் அளவிலும் தன்னை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வரையறைகள்

3.24. சில வரையறைகளின் கீழ், திட்டக்குழுப் பிரிவு தன் பரிந்துரைகளை முடிவெடுக்கிறது. தொடக்கத்தில், ஊரக உள்ளாட்சி மன்ற நிலையில் அனைத்துத் துறைகளின் திட்டங்களைப் பற்றி எழுத்து மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறது. மாநில அளவிலும் நிறுத்திவைத்துக் கொள்ள அவசியமானது என்று கருதும் திட்டங்களைப் பற்றி அறிவுரை செய்வதுடன் அதற்கான காரணங்களையும் தெரிவிக்கிறது. நினைவூட்டுக்கள் அனுப்பியும் சிலவற்றைத் தவிர பிற துறைகள் மறு மொழி அளிப்பதில்லை. (ii) இக்குழு, தெரிவு செய்யப்பட்ட ஊராட்சி அலுவலக உறுப்பினர்களுடன் நேரிடையாகக் கலந்தாய்வு செய்வதில் ஆர்வமாக உள்ளது. ஆனால், இக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணங்களுக்காக, அத்தகைய கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. இருப்பினும், மேலே குறிப்பிட்டபடி, மாநிலத் திட்டக்குழு உறுப்பினர்களும் 1996 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 30 மற்றும் டிசம்பர் 1 ஆம் தேதியன்று மாநில அரசால் கூட்டப்பெற்ற ஊராட்சி மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் பயன் கிட்டியது. (iii) முதல் அறிக்கை அனுப்பப்பட்ட பின், மாநில நிதிக்குழுவின் அறிக்கை எங்களுக்கு கிடைத்தது.